

Гонението се подкачва малко по късно, когато влиянието на християнството захванало да се чувствува въ обществения и държавенъ строй.

Таква замогнала държава наслѣдилъ — споредъ пролозитѣ и менологията на императора Василии Българоубица — Цокъ или Цико (въ каменния надписъ), братътъ на Кръма. Въ менологията стои: „Притемъ же власть Българскѣмъ Цокъ безбожнѣмъ; а въ пролога четемъ: *Круму же злѣ животъ извергшу, Дукумъ началіе прѣмъ, и тому такоже страстиѣ оумершу Диценгъ воевода бысть надъ Болгары суровъ и безчеловѣченъ*“. Обаче нѣкои изслѣдователи не желаятъ да признаятъ, че горнитѣ личности сж могли да бждатъ ханове на българитѣ. Нъ доводитъ имъ сж слаби, защото си служатъ съ свидѣтелства отъ много по късно врѣме. По отношение прѣслѣдванието на християнитѣ авторитѣ на тѣзи религиозни извѣстия сж сравнително по компетентни, тѣй като тѣ се интересували да знаятъ точно, въ чие именно царуване пострадали християнитѣ. Цоко, братътъ на Кръма, който обсаждалъ, като военначалникъ гр. Одринъ, ималъ е право по българския обичай да наслѣди прѣстола. Прѣзъ владичество на тие ханове войната съ Византия се продължавала съ сжщата почти жестокость, както и по прѣди, нъ успѣха измѣнилъ на българитѣ. При туй императорътъ Лъвъ Арменинъ, като узурпаторъ, уредилъ вече династическия въпросъ и можалъ да събере войски отъ Азия и Европа и да ги противопостави срѣщу българскитѣ нападения. Войскитѣ стигнали близо до Месемврия. Въ сражението надвили българитѣ и когато безъ редъ сж се спуснали да прѣслѣдватъ неприятеля, императора Лъвъ съ отборъ войници нападналъ ги направо и ги разбилъ. Нѣкои писатели описватъ другояче тази битка. Тѣ казватъ, че Лъвъ укрѣпилъ лагера си при Месемврия и слѣдъ маловажно сблъскване отстъпилъ съ една часть отъ войскитѣ. Това видѣли българитѣ и помислили, чо той бѣга отъ страхъ, нъ Лъвъ се скрилъ задъ нѣкакъвъ лѣсисътъ хълмъ и обадилъ намѣрението си само на нѣколцина най-вѣрни военначалници, че ще нападне прѣзъ нощта на българския лагеръ. При туй назначилъ врѣмето и казалъ на своитѣ какъвъ знакъ ще употрѣби при самото нападение, за да послѣдва и отъ тѣхна страна сжщото. Българитѣ отъ радость се прѣдали на пиянство като мислили, че на утрѣнъта ще завладѣятъ